

NEBRASKA

V těchto dnech konal se v David City pohřeb sl. Hattie B. Ranové, učitelky v ústavě pro hluchoněmé, která zemřela ve svém působišti v Sulphur, Okla. Slečna Ranová vzdělala se ku svému povolání v nebraské kolleji pro výchovu učitelé pro hluchoněmé a posléze v národní podobné kolleji ve Washingtoně. Misto učitelky v Sulphur, Okla., přijala na podzim roku '08 a ukázala nevdědní schopnost ve svém obtížném povolání.

Pánové Gannon a Keefe, zástupci rezervace Omaha Indiánů v Thurston okresu, dleli v těchto dnech ve Washingtoně, kde konferovali s komisárem indiánských záležitostí Valentinem, o potřebách uvedené rezervace. Konference této přítomna byla vodě Valentina, řada právníků klerků, kteří na všechny podrobnosti v rezervaci pitné se vyptávali. V první řadě jednalo se o cestách. Gannon a Keefe dokazovali, že Indiáni pro špatné cesty nemohou své úrody dopravovati do města. Komisař Thurston okresu nemohou v naléhavé záležitosti nicého učiniti, poměradl rezervace náleží pod právomoc vlády. Poněkdovali na nutnost zřízení cest v zájmu jejich svěřence, žádajíce, aby sekretář vnitra vydal nařízení k zřízení této naléhavé potřeby. Cesty v Thurston okresu jsou ve velmi špatném stavu následkem nedostatku peněz v příslušných fondech. Pouze jedna na šestina okresu platí povinné daně, kdežto pět šestin daně neplatí, ježto zahrnuty jsou v indiánské rezervaci. Gannon a Keefe jsou toho názoru, že Indiáni mohli by daně platiti, čímž prospělo by ve celém okresu. Zležitosti Omaha Indiánů budou nyní pečlivě vyšetřeny, načež následovatí bude konečné rozhodnutí.

Mezi posledními patenty, jež povoleny byly nebraským občanům, nalézáme též následující české: W. Sedláček, Ord, na nápravné spinače žen na postroj; J. Brejcha, Beatrice, na drtič mlýnek.

Před obvodním soudem Spoj. Států v Lincoln projednávána byla v těchto dnech žaloba International Harvester Co., proti krajanec Anně Vobořilové, bydlící v Prague, Saunders okres a skončila ve prospěch poslední jmenované. The International Harvester Co., zastoupena byla J. L. Websterem z Omaha, jedním z nejlepších právníků ve státě, kdežto žalovaná zastoupena byla krajanem Chas. H. Slávnou z Wahoo. Společnost výše zmíněná žádala zaplacení not v obnosu \$2,541, jež podepsány byly její jménem, jež měla sloužiti jako záruka za manželku, který asi před rokem přišel o jmění v železářském obchodě. Paní Vobořilová tvrdila, že podpis na ní byl vynucen příznými předstírkami v nepřítomnosti manžela v době, kdy nota byla již prošlá. Byla v té chvíli nemocna, tak že ani vlastně nebyla si svého jednání náležitě vědoma. Poročta vynesla rozsudek ve prospěch paní Vobořilové.

Největší ceny za jednotlivé klasy kukuřice a ukázky obilí vyplaceny byly při příležitosti národní kukuřičné výstavy v Omaze. Farmaři, vydavatelé farmářských časopisů a milovníci kuriozit to byli, kteří zaplatili za ně značné ceny. E. E. Faville, redaktor časopisu "Successful Farming," odvezl si z výstavy deset klasů kukuřice, za které zaplatil \$335. Tato kukuřice vypěstována byla J. R. Overstreetem z Franklin, Ind., a přinesla svému pěstiteli cenu v obnosu \$1,000. Redaktor Arthur Capper z Topeka, Kans., zaplatil \$280 za buň nejlepší kukuřice, získav tak 70 klasů. H. E. Krugger z Beaver Dam, Wis., jenž je znám jako jeden z nejlepších pěstitelů pšenice, zaplatil za pek nejlepší pšenice, která kdykoliv ve světě vypěstována byla, \$104, a vzal si ji s sebou do Wisconsinu za účelem získání semene.

Owen P. Stewart ve Schuyler prodal v těchto dnech svůj časopis "The Schuyler Sun" p. Foleyovi z Lindsay, Platte okres, který uváže se v jeho řízení v době nejbližší.

Nejvyšší ceny, jež kdykoliv v našem státě zaplaceny byly za vepřový dobytek, dočtili v south-omažském trhu minulý čtvrtek náklad prasat ze západní lowy, za který zaplacen bylo \$8.40. Jed-

notlivé kusy byly značně těžké a průměrně vážily 275 liber.

Patnáctiletý Frank Lempink, syn farmáře, bydlícího blíž Tecumseh, známé poranění byl na ruce, když stará ručnice, z které chtěl vystřeliti, explodovala a rozlétla se v několika kusech.

Při čištní kožených rukavic gasolinem značně popálen byl na ruku Walter Elfring ze Sutton. Gasolin chytit od sirky, kterou si Elfring při práci zapaloval doutník.

O ukazováček pravé ruky málem přišel v minulých dnech krajan A. Faiman v Clarkson, když společně se svým zetěm, Jos. M. Bukáčkem, řezal dříví parním strojem. Pila zachytila mu pravou ruku, při čemž ukazováček byl mu téměř uříznut a jiný prst značně poraněn. Dr. Allen poskytl mu pomoci, odejmu mu ukazováček v prvním kloubu.

Paní F. W. Mondenová, bydlící blíž Stromsburg a její dcera Eva známé poranění byly v těchto dnech, když na kočárku jely do města. Kočár na cestě něčeho se ulekl, splásl se a obě ženy z kočárku vyhodil. Paní Mondenová má několik různých zranění, kdežto její dcera zlomila si ruku.

Vážně zranil se na hlavě v minulých dnech šedesátý občan města Crete, August Dhoerge, když po delší namáhavé cestě klesl mezi dvěma svými obydli. Dhoerge byl na jaře minulého roku náhodou střelen do nohy a vzdor všemkteré snaze náhoj nemohl býti vyléčen. Od té doby netěší se dobrému zdraví. V těchto dnech doprovázel svého přítele do jeho domova, asi 6 mil vzdáleného od Crete, a namáhavá cesta ta na něho tak úfinkovala, že když dostihl svého domova, klesl mezi dvěma, učiniv si nárazem značnou ránu na hlavě, jež život jeho vážně ohrozila.

Josef Zurovský v Columbus podal žalobu na Union Pacific dráhu, žádaje \$1,935 náhrady za zranění, jež utrpěl když přejezdil křižovatku oné dráhy v květnu tohoto roku.

Krajan dr. A. J. Morávek ve Fort Robinson přišel k vážnému zranění, když s dvěma svými přáteli vyšel si v minulých dnech na lov. Na cestu vydali se koňmo, což následkem velkých závěj bylo spojeno se značným nebezpečím. Kůň nešťastnou náhodou sklonil a srazil se s jezdcem do příkopu asi 9 střešních hlubokého. Dr. Morávek zlomil si při tom levou ruku a vymoknul si ruku pravou. Došlo se mu okamžitého pečlivého ošetření a je naděje, že za několik neděl bude ruka zase v pořádku.

ABIE, NEB. — Čtenář redakce Pokroku:—Pořád očekávám, brzo-li objeví se nějaký dopis z našeho okolí, ale stále marně. Divím se tomu, neboť zde v našem okolí je odběratel tohoto časopisu značně množství. Náš Pepík zadržel někdy péro a nyní jakoby nebyl ani mezi živými. Bylo by už na čase, aby se opět péro chopil a něco opět do listu tohoto napsal. Mladý krajan Vinc. V. Vavřina zemřel dne 8. prosince na ledvinovou chorobu. Zanechává dvě manželky a 4 děti v dosti dobrých poměrech. Jest to skutečně těžká rána pro manželku i pro jeho rodiče, kteří vypravují pohřeb již třetího svého dítěte. Tím více zarmoutující jsou rány ty pro otce, že dvě z nich byly dospělé. Vyslovují jim ze srdce upřímnou soustrast.

Čtenář Pokroku. PENDER, NEB. — Čtenář redakce Pokroku:—Zdravím srdečně všechny čtenáře tohoto listu, zvláště pak čtenáře redakce. Myslím, že není žádného časopisu tak poučného a k tomu tak laciného, jako je Pokrok. V zdejším okolí je značné množství odběratelů tohoto listu, ale dosud ani jeden nedal o sobě vědět, jakoby se obával, že se jeho dopis ocitne v redakčním koši. Myslím si, že obava ta je zbytečná, neboť redakce je jistě ochotna uveřejniti všechny dopisy, pokud se v nich neobjeví žádné osobní útoky. Úroda v zdejším okolí byla dosti dobrá vzdor špatnému počasí. Korny vydaly od 25 do 45 buňů po akru, oves od 25 do 35 buňů po akru. Nyní máme vance přede dveřmi, ale dosud mnoho farmerů má kornu na poli. Mezi ně náležím i já. Měl jsem jí lámat ještě šest akur, ale není žádné naděje na práci, neb leží zde 6 palců sněhu. Jak dočítám se z dopisů, v časopisech těchto uveřejňovaných,

mnoho krajanů usazuje se okolo Cayuta a Newfield, N. Y., a každý píše, že se mu krajina tamější zamlouvá. Znať onu krajinu velice dobře, neb jsem tam pracoval na farmě jako dělník před čtyřmi roky. Tehdy v tamní krajině usazení byli pouze asi 4 krajané. Tamější krajina připadá mi jako krajina v Čechách. Jsou tam krásné jechlénaté lesy a to v naší Nebrasece neuvádíme. Pozemky tamní byli již několikrát popsány. Rodi se tam na nich všechno a bývají tam většinou dobré úrody. Myslím si, proč krajané naši jezdí do západních pustin, když mohou dostati dobré a laciné pozemky v krajině obydlené, kde jsou blízko města, a kde jsou dobré trhy na všechno. Jak jsem se z dopisu p. Adolfa Bosáka a mnoha jiných krajanů dověděl, koupili tam mnozí krajané prostřednictvím p. Tesáře, Cayuta, N. Y., a jsou úplně spokojeni. Myslím, že každý, kdo o pozemky tamní se zajímá, mohl by se na něho s důvěrou obrátiiti. Zajisté, že ochotně mu vyhoví. Psal bych něco nového ze zdejším okolí, ale není tu celkem ničeho, co by za zmínku stálo. Máme zde také tu prokletou prohibici, ale vzdor tomu přece něco dostaneme, jenže to nesmí žádný vědět. Přejí čtenář redakci a všem čtenářům Pokroku veselého a šťastného novoročí. Alois Horsák.

Z WAHOO, NEB. dne 10. prosince 1909. — Čtenář redakce:—Poslední dobou rozvěřily se sluchy našeho česko-amerického života jako někdy v minulé době, kdy mosené do nich šlehl spisovatel p. Havlasa. Co to bylo úvah tehdy? Jedni souhlasili s Pokrokiem Západu, že podporoval snahy p. Havlasy, druzí naopak se stavěli na odpor "Glossim" v Pokroku Západu uveřejňovaným. Nejvíce však dostával pan Bureš. No — a co teď zase se stalo, že pořád čtu všude: "Jenom toho Bureše, toho buřiče, toho svůdce Čechů amerických, ukřizujte!" Světe žasni! On se opovážil ve svém listě dáti místa náhledům některých členů Klonizacíonního Klubu. No — a to jest přece opovážlivost. Dal uveřejniti dopisy od lidí, kteří docela ničemu nerozumí. Co pak ví o něm rozumí p. Handlir, p. Duffek, p. Zelnička a p. Pluhař? A tento zvláště!! Vždyť jsem přijel až z Ruska a ten tady chce mluvit o Klamath Falls! Vždyť přece podle náhledů pánů officirů Vostřela a Zumpfého sbora jmenovaní páni docela ničemu nerozumí. A proto pan Bureš jest teď zase kacerován od mnohých lidí. Nemám na mysli zejména se o ten pozemek, o který se právě jedná. Nemínám také krajinu tu zlehčovati, jelikož sám jsem přítelkem zavodňovaných pozemků. Leč chce se dotknouti pouze okolností, proč vlastně jsou dotčení členové tak hrubě napadáni — obzvláště pak pan Bureš. Já mám za to, že páni Handlir, Duffek a Zelnička, když neshledali krajinu tu tak, jak byla K. výborom popsána, měli snad právo svůj náhled sděliti se čtenáři? Či snad ne? Ale i Pokrok Západu jako list nestranný byl povinen náhledy jejich hlouboiti. Kdyby snad byl pan Bureš slavnému K. výboru napřed oznámil, jaké dopisy ho došly od těch nespokojených pánů, možno, že by se mu bylo dostalo honoráře, jen aby dopisy ty neuvěřitelné, jak se sám jeden pan officir o tom zmínil. Pan Bureš však jednal správně a poctivě, že dopisy ty uveřejnil. Možno, že tím uspořil mnohým jejich též nastrádaný cent. Možno, že uchránil mnohého chudáka, ba, mnohon celou rodinu od utrpení a bíd. Vždyť se mně zdá, že sám jeden z těch pánů officirů někde napsal, že pánové Handlir, Duffek a Zelnička jsou fádni, poctiví a pravdomluvní. Protož se nedivím, že mnoho krajanů jim uvěřilo, na prvním místě však pan Bureš, který jejich pravdě dal taký průchod. Nemyslím, že ti páni tam jeli pro luxus, jen aby vyhodili peníze. Nejméně pak pan Pluhař. Teď však jsou najednou pánové ti láhři a rýpalové. Proč? Proto, že se opovážili s čtenáři sděliti, co se jim nelíbilo, aneb co tam nemalozdí? Oni jednoduše napsali, co tam každého očekává, obzvláště však ty, co nemají mnoho peněz. Ty tam čeká ztráta. A pan Bureš je prý rýpal a bořitel dobré věci. Možno, že na tom jest něco pravdy. Možno též, že někteří

páni měli sestavený dobrý židovský plán. He, nová osada! Bude potřeba založit též nové město. No — a na to město bude potřeba koupit — loty. Na těch lotech pak se musí stavět. Bude potřeba založit obchod s dřívím. Je to daleko ku dráze — ale to přece nevádi. Někteří páni třeba z těch officirů, aby tam pro všechno nemuseli dojíždět, založí obchod s grocerií. No — a druhý zas obchod železný a třetí střížní. Kdepak tak daleko jezdit! Nejméně si tedy by pro ty obyvatele už bylo. — Teď se tam budou stěhovat krajané. Asi nazbyt nebude mít mnoho židů. Nejméně musí asi každý hned zaplatit. První splátku na pozemek. Něco každému přece jen zbude. Ale spon na potah a náradí. Ale co pak? Eh, vždyť jsem zapomněl, že tam budou čestí obchodníci. To by bylo, aby se nesmílovali nad svým krajanem. Oni již jim něco svěří. Nějaký ten pytlík mouky, cukr, kávu a šatstvo a třeba též hospodářské nářadí. Pak se s chutí každý pustí do práce. Zennška, děti a sám hospodář. Prvním rokem asi mnoho neskldí žádný. Ale za to jim bude hodně přibývat na dluh v obchoděch. No — to nic! Páni jim počkají a přimůti je, aby se jen přimůvali. Ba, třeba jim tam dokonce založí ti páni officiri bank. Přes příští zimou se budou ti obřaty živit hbitou, no — a nějaký dloužek zase se přidělá. Teď přijde jaro. Což rodin se dá zase s chutí do práce. Vzdělá více pozemků, na dělá více stuh na zavodňování a teprve počne pozemek mít nějakou cenu. Přijde čas žni! Po žních mnohá rodina sezná, že ani teď nemůže zaplatit své dluhy. "Teď jsou brykule!" — řekne jim obchodník. "To nevádi, ale musíte mi podpsati notu." Nu a zároveň jim sdělí, že mu musí dáti nějaký úrok, ale jenom 10 procent. Co pak to! To přece je pakatý lek. Nad tím se budou snad u někteří krotit. Ale to se pěkně vymluví a potěší se. "Však vaše farma bude mít cenu tisíce!" Bože! Od čeho pak by tam byli ti páni officiri, aby nevěděli rady a pomoci. Jsou přece rozumné hlavvy a stavitelové své dobré myšlenky. Třetím jarem zase se počne obdělávat a připravovat pozemek, ale již ne s takovou chutí jako ze začátku. Pořád už bude mysl jen na dluh. Teď však brzy dojdou půlroční směnky. Bude je třeba obnovit. Mnohý teprve nyní se doví, kolik jest dluhů. Zhroutí se. A při tamní drahotě nebudu divu. Práce již nepůjde tak od ruky. Možno, že se též dostaví nezvaný host — nemoc. Taky možno, že v zavodňovaných pozemcích přijdou též kobylky. A zhubí vše. — Co teď? Aeh, ano, zapomněl jsem ještě na splátky za pozemek a vodní právo, neboť tím přibude taky hodně dluhu. Když tak vše každý, takto usazený farmer sítá, tak se mu jistě bude hlava točit. Pak myslím, že mu už ani žádný obchodník na úvěr nedá. Konec konec bude, že jeho pozemek a pozemek takového farmera, nyní již dosti ceněný, bude muset být prodán. Nežnou vám ho, když už bude za něco stát a počíná přinášet nějaký užitek. Ten však, kdo prací svou pozemek ten tak daleko převděl, že už má náhmu a lopotu ne, užije ovoce, neboť bude již tak za dlužen, že to dále nepůjde. Pak smůl se prodám dostane některému z pánů officirů do rukou a ten z něho bude těžit. Ten se bude pak těšit z ovoce toho krajana, který svou lopotu pozemek obdělával. — A zde právě snad byl pan Bureš bořitelem těch krásných snů, té dobré věci, od které si někteří páni tolik slibovali. Není proto divu, že jest tolik soptění a nadávání od těch pánů officirů, když ten zpropadený Bureš svým listem jim tak slibné dojnou krávnou odpudil. To se pak už samo sebou rozumí, že ti, kteří by tam o svůj též nastřádaný groš byli přišli, vyhlásili by se za lenochy a zhrůzale, že aby se jim neuvěřilo a aby neodpudivi jini. Však by to už páni officiri zřekli. Ti už se v tom vyznají. Vždyť máme příklad z p. Handlir, Duffka a Zelnička. Jedním velikým nesmyslem jest, jak jeden pán z těch výborů psal, že — tam již může každý začít se 700 dollar. Podle toho myslím, že ten pán nemá ani zbla zkušenosti o začátcích na zavodňovaných pozemcích, aneb že má

nepočetivé úmysly, které se vztahují na moje horější léni. Řekněte mně, pane, kolik tak může takový člověk zakoupit? Tak na příklad, usadí-li se tam, musí si opatřit nejméně tři. Předně vůz. Tam stojí \$150. Dva koně, kteří musí být silní, neboť poveze-li náklad obilí do vzdálenosti 30 mil, nemůže mít pony. Za ty aby dal aspoň \$400. Lacinější asi sotva budou, neboť to vim ze zkušenosti z Colorado, když se tam zakládala osada za Fort Collins. Pak musí mít pluh. Dejme tomu, že ze začátku postačí mu chodák. Tam bude stát aspoň \$10. Brány \$25. Semeno k seti \$50. Krmino pro koně \$100. Postroje na koně \$40. Teď aby měl taky nějaké obydlí a stáj. Počítáme \$150. Živočytí, oděv, obuv, \$150. A to již dělá dohromady \$1075. Teď však musí snad taky položit hned nějakou splátku na pozemek a vodní právo. Tu pak sotva může člověk s takovým kapitálem zakoupit 40 akrů. Při tom se musí uvázat ještě hodně do dluhů. Podle mojí zkušenosti, kdo tam zakoupí 80 akrů, mnoho mu nezbude, bude-li mít se stěhovaním \$3000. A ještě musí udelat dluh. Toto asi měli na zreteli pánové Handlir, Duffek, Zelnička a Pluhař. Proto každý udělá dobře, bude-li se podle rady těchto pánů řídit. — Ještě však slovíčko p. Chládkovi. Vy, pane, odsoudil jste Pokrok Západu a s tímto i p. Bureše do starého haraburdí. Co se týče Pokroka Západu, ten jistě kráčí za vytknutým cílem. To listu tomu přiznal trochu vzdělanější pán, než jste vy! Byl to pan Havlasa a též mnoho jiných. Posledně p. Pelant. Sledoval-li jste pravdu, oíl a snahu Pokroka Západu, pak musíte, jste-li nestranným, uznati, že vždy a všude list ten podporoval jak národnost, tak dobrý mrav. Všude vedl čtenáře ku vzdělanosti. Každému čtenáři dal volnost projevit svoje náhledy, ať už politické nebo náboženské. Přinášel vždy četbu zdravou a mravnou. Pokrok Západu povznesl se nad jiné listy zvláště za redaktorství pana Otakara Charvata. To mně snad neupře žádný soudný čtenář. Vedl někdy polemiky, kterým se vyhnohiti nemohl, aneb odhalil některé prospěcháře, kteří hloubožili na národním bubnu, aby pak z toho těžili, činil jen svou povinnost. Neb to snad bylo hrůchem páně Burešovým, že poukázal v pravém světle na svobodné myslitelé, kteří chtěli proměnit volnou myšlenku v řemeslo a volné myslitelé v dojnou krávu? Každý řádný redaktor byl by nejrad na místě p. Bureše jinnak. Či vy sám, p. Chládku, jste se chtěl snad jenom zavděčit někomu, aby vám ten váš tak zákeřný pozemek, třeba páni výroby, někomu sekválili? Tak se mně jako zdá, že máte v prodeji nějaký pozemek. No — to se dobře rýmuje. Proto ty nadávky. Dále píšete, že všichni druzi jsou tisk jak kotátka a že jen ten Bureš pořád rýpal. Ale, příteličku, vezměte si brejle a dobře se podívejte do Hospodáře ze dne 8. prosince 1909. Co tam se píše? Podle všeho jednání p. Bureše vysvitá, že krácel dosud cestami řádnými. Každý soudný a poctivý člověk musí to uznat. Není našim pravým přítelem ten, kdo nám poehlebuje, čini z nás velikány a pravé vady naše zakrýváti se snaží. Člověk takový jest sobem, jenž, věda, že pokrytecká slova raději slyšíme, způsobem takovým chce se vkrádati v naši důvěru, získati si chce přízeň lidu, který za nejlepšího přítele svého pokládá toho, jenž mu lichoiti, jeho špatný náklonnostem hová, je omblouvá. A proto ti, kdož s lidem upřímně smýšlí a lidu oči otvírají, byli vždy a jsou podnes osamoceni. Nejsmutnějším však jest, že za nejlepší vůli dostane se jim ústrků a hany od těch, jejich dobro měli na mysli, a tajněho výsměchu od oněch, kdož lživým poehlebenstvím dovedli si získati důvěru a lásku. A k takovým pronášeřům nešťastníkům patří dnes pan Bureš, Handlir, Duffek, Zelnička a Pluhař. Doufám však, že většina čtenářů tohoto listu souhlasí se mnou a též s jednáním napadaných pánů. Rozhodně tedy nebylo hanobením, když p. Bureš a zmínění pánové obnažili holou pravdu. Spíše by bývalo hrůchem,

Dr. J. F. Scheffcik,
...vždy se vyhraďte...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.
Čladi hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin.
Odpoledne od 1:30 do 5 hodin.
Ofisovna: 301 2 Maxonie Temple, roh Hennepin Ave., and 6th St., So.
TEL.: N. W. Main 4570
Twin City 97th
Minneapolis, Minn.

pravdu a svoje mínění na úkor hlavně chudšího lidu zamléti. Vy pak, et. p. Bureš, jste dokázali, že milujete svůj lid, že jste kulturu jeho vnovali poctivě a nezištně skoro celý svůj život ve Americe a proto nemůže vás nikdy stihnouti výčitka, že byste se kdy stavěl proti němu nepřátelsky. Tak, doufám, smýšlí se mnou většina čtenářů tohoto listu. S úctou Anton Pitela.

Zbavil se revmatismu.
Jest moji povinností veřejně doporučiti Koubovo Léčivé Horké Vno Medové, které po krátkém jen užívání, zbavilo mě úplně revmatismu. Jest to dobrý lék pro žaludek a tím i pro čištní krve, který každému vřele odporučuji. Toto píse chvalně známý obchodník a nejstarší osadník v Lyneh, Nebr., pan John Sedláček. — Neměl u Vás k dostání, píše si pro bedničku 12 láhvi za \$3.00, kterou přímo zašle vyrábětel A. V. KOUBA, 2819 Larimer Str., Denver, Colo. — Dejte mu přednost před obvyklým, kterým nemůže býti tak dobré.

Nečinite pokusy.
Nechybite, budete-li se řídit tímto pokynem.
Nikdy nemanedbávejte své zdraví. Tepte-li bolest v krži, nepravděpodobně přičinou, mlohami a nervositou je čas k jednání a nikoli čas ku provedení pokusů. Vše uveřejněné v známém ledvinové choroby a na vás je, byste se ohléli po prostředku, z němž je známo, že léčí ledviny.
Danovy Ledvinové Pilulky jsou tím prostředkem k užívání.
Netebla činiti pokusy. Vyděly již mnoho zarpulých případů v tomto okolí.
Mnoho čtenářů Pokroka Západu žádá ještě další důkazy, než ty, které obsahují níže uvedené svědectví.
John Jivnostka, z č. 249 záp. 20. ul. Chicago, Ill., praví: "Po nějakou dobu trpěl jsem bolestmi ledvin a nepochybně, že to bylo pro povahu mého zaměstnání. Křiž mój byl velmi bolestivý a taje ledvin uplatňovaly se nepravděelně, ukazující tak, že ledviny moje jsou chorobné. Zkusil jsem různé léky pro ledviny, ale neulovalo se mi dříve, dokud jsem nezačal užívati Danovy Ledvinové Pilulky. Způsobily ve stavu mém skoro závažné zlepšení a já užívám jich příležitostně stále, sledovávaje, že ledviny moje udržují ve velmi dobrém stavu. Proto prostředek tento doporučuji nejvíce."
Na prodej v všech obchodnících, Cena 50c. Foster—Milhorn Co., Buffalo, N. Y., jediní jednatel pro Spojené státy.
Pamatujte si jméno — Danovy — a neberte jiné.

Zpěvník za 10c.
Každý, kdo zašle 10c v poštovních známkách, obdrží zpěvník. Sama jedna píseň ve zpěvníku tom, "Hrob mileneč," a "Mníslav a Běla," má cenu 10c. 19k13
Adresujte
Jos. Sedivý a Syn,
5215 Broadway, Cleveland, Ohio.

Dopište nám
a sdělíme Vám, jakým způsobem si můžete vyráběti posty z umělého kamene, neb konkréty. V řeba těchto postů stojí pouze asi 12 centů a jeden taký vydrží padesát let a více. Dáme Vám též i jednatelství pro prodej těchto forem.
McElroy Post & Pole Company,
No. 30—16 Ave. West Cedar Rapids, Ia.

Dr. F. J. Kálal,
český lékař a ranhojčí.
Ofisovna v Karbach bouku, číslo poškoje 301. — Tel. Dong, 1761.
Ofisní hodiny: Od 10. do 12. odpo. a od 2:30 do 4:30 odpoledne.
2. odpo. Obydli 2804 Chicago St.